

PRESUDA SUDA

26. veljače 1976.(*)

U predmetu 52/75,

Komisija Europskih zajednica, koju zastupa njezin pravni savjetnik Cesare Maestriperi, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg pri uredu njezina pravnog savjetnika Marija Cervina, zgrada CFL, Place de la Gare,

tužitelj,

protiv

Talijanske Republike, koju zastupa veleposlanik Adolfo Maresca, u svojstvu agenta, uz asistenciju Ive Marija Braguglie, zamjenika državnog odvjetnika, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg pri talijanskom veleposlanstvu,

tuženika,

povodom zahtjeva za utvrđenje da Talijanska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 43. Direktive Vijeća 70/458/EEZ od 29. rujna 1970. o stavljanju na tržište povrtnog sjemena,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, H. Kutscher i A. O'Keefe, predsjednici vijeća, A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen i A. J. Mackenzie Stuart, suci,

nezavisni odvjetnik: H. Mayras,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

- 1 Zahtjevom podnesenim tajništvu Suda 10. lipnja 1975. Komisija je na temelju članka 169. Ugovora o EEZ-u podnijela Sudu tužbu za utvrđenje da Talijanska Republika, time što u roku određenom u članku 43. Direktive Vijeća 70/458 od 29. rujna 1970. o stavljanju na tržište povrtnog sjemena (SL L br. 225, str. 7.; pročišćena inačica, SL L 66, 1974., str. 62.) nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama te direktive, nije ispunila svoje obveze iz Ugovora.

- 2 Svjesno da su razlike među nacionalnim propisima o korištenju povrtnog sjemena prepreka trgovini među državama članicama, Vijeće je Direktivom od 29. rujna 1970. željelo donijeti zajednička pravila koja sadrže zajedničke zahtjeve glede stavljanja na tržište takvog sjemena kako među državama članicama tako i na nacionalnim tržištima.
- 3 Tom se direktivom za provedbu nacionalnih mjera odredio rok 1. srpnja 1972.
- 4 Komisija ističe da Talijanska Republika još nije usvojila mjere potrebne za usklađivanje s odredbama direktive o:
  - (a) uspostavi nacionalnog kataloga različitih sorata povrtnih vrsta i određivanju uvjeta za unos sorata u te kataloge (članci 3. do 15. direktive);
  - (b) klasifikaciji sjemena (članci 2. i 20. direktive);
  - (c) uvjetima stavljanja na tržište „standardnog” sjemena (članci 24. do 26. direktive);
  - (d) ukidanju ograničenja u pogledu stavljanja na tržište sjemena koje je u skladu s odredbama direktive (članak 16. stavak 1. i članak 30.).
- 5 Talijanska Republika navodi da su opća načela iz Direktive br. 70/458 bila uvedena u talijanski pravni poredak Zakonom br. 1096 od 25. studenoga 1971. o pravilima proizvodnje sjemena i njegova stavljanja na tržište, te njegovom provedbenom uredbom koju je predsjednik republike odobrio Dekretom br. 1065 od 8. listopada 1973. kao i da je upisnik sorata određenih hortikulturnih vrsta bio uspostavljen Dekretom predsjednika republike od 26. travnja 1973.
- 6 Iako priznaje da nije održala rok za provedbu odredaba direktive na koje Komisija upućuje u zahtjevu, Talijanska Republika ističe da je to kašnjenje opravdano.
- 7 U tom pogledu Talijanska Republika osobito navodi da je rok propisan člankom 43. direktive bio prekratak. Provedba posebnih i detaljnih odredaba direktive pokazala se vrlo zahtjevnom tako da je usklađivanje nacionalnih pravila s tim odredbama direktive zahtijevalo dubinske analize, brojna savjetovanja sa zainteresiranim poljoprivrednim sektorima i veliki broj međuresornih sastanaka.
- 8 Na neprimjerenost roka upućuje i činjenica da nijedna država članica nije uspjela održati datum 1. srpnja 1972. za provedbu direktive i da je u nekim državama ona bila provedena tek u lipnju i listopadu 1974.
- 9 U svakom slučaju, Dom zastupnika potvrdio je prijedlog zakona o provedbi cijele direktive u talijanskom pravnom poretku 3. prosinca 1975., njegovo je potvrđivanje bilo uvršteno na dnevni red sjednice Senata koja se trebala održati 15. siječnja 1976. i samo je kriza vlade spriječila njegovo donošenje na taj dan.
- 10 Ispravna primjena direktive to je važnija jer su provedbene mjere prepuštene slobodnoj ocjeni država članica i jer bi ti akti bili neučinkoviti kad željeni ciljevi ne bi bili postignuti u propisanim rokovima. Iako odredbe direktive nisu za države članice kojima su upućene ništa manje obvezujuće od odredaba bilo kojeg drugog pravila

prava Zajednice, takav je učinak *a fortiori* pripisiv odredbama o rokovima za provedbu propisanih mjera i to osobito zato jer bi po isteku tih rokova razlike među uređenjima u državama članicama mogle prouzročiti diskriminaciju.

- 11 Ni inače, kako bi opravdala vlastito, pa makar i privremeno, neispunjenje obveza, država članica ne može se pozivati na bilo kakva možebitna kašnjenja drugih država članica u ispunjenju direktivom određenih obveza. Naime, Ugovor nije samo stvorio uzajamne obveze među raznim subjektima na koje se primjenjuje, nego je uspostavio i novi pravni poredak kojim su uređene ovlasti, prava i obveze tih subjekata, kao i postupke potrebne za utvrđenje i kažnjavanje svake povrede.
- 12 Ako se rok za provedbu direktive pokaže prekratkim, jedino što država članica može učiniti a da je spojivo s pravom Zajednice jest poduzeti u okviru Zajednice odgovarajuće inicijative kako bi od nadležne institucije Zajednice ishodila potrebno produljenje roka.
- 13 U tom pogledu može se primijetiti da je u ovom slučaju Vijeće stvarno odlučilo produljiti rok za provedbu određenih odredaba direktive, osobito Direktivom 72/418 od 6. prosinca 1972. (SL L 287, str. 22.) i Direktivom 73/438 od 11. prosinca 1973. (SL L 356, str. 79.).
- 14 Naposljetku valja imati na umu da su prema članku 169. Ugovora države članice odgovorne bez obzira na to koje državno tijelo nije ispunilo obvezu i da se država članica ne može pozivati na propise, prakse ili okolnosti u unutarnjem pravnom poretku kako bi opravdala nepoštovanje obveza i rokova iz direktiva Zajednice.
- 15 Iz navedenoga proizlazi da time što u predviđenom roku nije usvojila sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom Vijeća 70/458 o stavljanju na tržište povrtnog sjemena, Talijanska Republika nije ispunila jednu od svojih obveza iz Ugovora.

Troškovi

- 16 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.

Tuženik nije uspio u postupku.

Slijedom navedenog,

SUD,

proglašava i presuđuje:

1. **Time što u predviđenom roku nije usvojila sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom Vijeća 70/458 od 29. rujna 1970. o stavljanju na tržište povrtnog smjena, Talijanska Republika nije ispunila jednu od svojih obveza iz Ugovora.**
2. **Tuženiku se nalaže snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 26. veljače 1976.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: talijanski

RADNI PRIJEVOD